

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд –Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП – София.</p> <p>С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б., „а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.</p>	
<p>17.12.2018 г. – н. д. № 1053/2018 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело срещу подсъдимия К. Х. (длъжностно лице – надзирател в затвора в гр. Бобов дол). Касационното производство е инициирано по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Софийския апелативен съд въззивно решение № 186/08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.10.2017 г. по н.о.х.д. № 463/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за друго облага).</p> <p>С присъдата му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години. Съдът наложил и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 2 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, като подсъдимият да бъде оправдан поради липса на престъпление или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 285/05.07.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя въззивно решение № 186/08.05.2018 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г., в частта относно осъждането на подсъдимия К. Х. за престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК относно нарушаване на служебни задължения по повод внасянето на 1 бр. хендсфри устройство за мобилен телефон „Нокиа“ на стойност 15 лв. с цел да набави за друго облага и</p>

	<p>от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици, като го оправдава по тази част от повдигнатото му обвинение. Остава в сила въззивното решение в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.</p>
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1223/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу присъда от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която подсъдимия М. Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на 1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт).</p> <p>Със същата присъда е потвърдена присъда от 28.09.2017 г. на Окръжен съд – Силистра, с която подсъдимите М. Т., Г. С. и Р. М. са признати за невинни да са извършили престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).</p> <p>В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като по отношение на оправдателната част на присъдата за деянието по чл. 311, ал. 1 от НК се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. По отношение на осъждането на М. Т. за престъплението по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК се твърди явна несправедливост на наложеното му наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“. Последното е групирено с наказания по влезли в сила по отношение на М. Т. присъди, като му е определено общо най-тежко наказание</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>„лишаване от свобода“ за срок от 5 г., както и наказания „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 6 години, „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с управление и разпореждане с държавни и общински средства и активи“ за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 5 000 лв.</p> <p>С протеста се иска отмяна на постановената от Апелативен съд – Варна присъда и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на тримата подсъдими за извършено деяние по чл. 311, ал. 1 от НК, както и за увеличаване на наложеното на подсъдимия М. Т. наказание за извършеното престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.</p>	
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1228/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. – кмет на с. Узунджово, Община Хасково, срещу решението по в.н.о.х.д. № 371/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е изцяло потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3743/2016 г. на Софийския градски съд (СГС).</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимият е признат за виновен за извършени две престъпления по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който организира предлагането или даването на друго на имотна облага с цел да бъде склонен да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция или да гласува на референдум по определен начин).</p> <p>С присъдата и по двете престъпления му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години и „глоба“ от по 10 000 лева. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години. Съдът присъединил на основание чл. 23, ал. 2 от НК към така наложеното наказание и „лишаване от правото да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години.</p> <p>В касационната жалба се прави искане да се отмени решението на САС, като се оправдае подсъдимият Д. В. поради липса на извършено престъпление или алтернативно да се отмени въззивният съдебен акт и делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.</p>	Обявено за решаване.
<p>12.04.2019 г. – н. д. № 228/2019 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата М. П. В. срещу решението по в.н.о.х.д. № 216/2016 г. на Апелативен съд – Варна, с което е изменена присъдата по н.о.х.д. № 805/2014 г. на Окръжен съд – Варна.</p> <p>С първоинстанционната присъда М. П. В. е призната за виновна, че в качеството си на длъжностно</p>	Обявено за решаване.

<p>лице – главен счетоводител на Кооперация „Галатея – Варна“, присвоила чужди пари – сумата от 495 272,16 лева, връчени в това ѝ качество и поверени ѝ да ги пази и управлява, като присвояването е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 г. и 8 м.; по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ за срок от 2 г. и 8 м., и по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – „лишаване от право да упражнява професия счетоводител“ за срок от 2 г. и 8 м. Призната е за виновна и в извършването на престъпление по чл. 257, ал. 1 (отм.) от НК за това, че в качеството си на главен счетоводител избегнала плащане на дължими от кооперацията данъчни задължения в особено големи размери – общо 36 822 лв., поради което ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 г. и 6 м. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимата е наложено да изтърпи по-тежкото от определените наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 2 г. и 8 м., чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 4 г. Към него са присъединени и наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от право да упражнява професия счетоводител“ за срок от 2 г. и 8 м.</p> <p>С въззивното решение присъдата е изменена, като за престъплението по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказанието е намалено на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години. Към него са присъединени наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 НК – „лишаване от правото да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от правото да упражнява професия счетоводител“ за срок от 1 година. За престъплението по чл. 257, ал. 1 (отм.) от НК наказанието е намалено на „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимата е наложено да изтърпи най-тежкото от определените наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години. Към него са присъединени наказанията за лишаване от права за срок от 1 година.</p> <p>В касационната жалба се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на М. П. В. изцяло.</p>	
<p>07.06.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., Ш н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнАС и връща делото на въззивния съд за ново</p>	<p>Делото е спряно поради приета експертиза, че жалбоподателят е с влошено здравословно състояние, а желае да участва в процеса.</p>

разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо обществено обкръжение от закрит тип.

На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

10.06.2019 г. – н. д. № 536/2019 г., П н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Във Върховния касационен съд е образувано дело по жалба на подсъдимия Б. Г. Ж., подадена чрез неговия упълномощен защитник, срещу въззивна присъда № 16/02.11.2018 г. на Апелативен съд – София, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 3765/2017 г. на Софийския градски съд.

Обявено за решаване.

<p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.</p> <p>С въззивна присъда № 16/02.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 764/2018 г. Апелативен съд – София е отменил присъдата на Софийския градски съд и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 500 лева.</p> <p>С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>12.06.2019 г. – н. д. № 527/2019 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. Й. Г. срещу въззивно решение № 43 от 07.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 446/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново.</p> <p>С присъда от 26.09.2019 г. по н.о.х.д. № 372/2018 г. на Окръжен съд – Ловеч подсъдимият А. Й. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 НК (даване на подкуп на длъжностно лице – инспектор от Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Ловеч) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК с три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на хиляда лева.</p> <p>С решение от 07.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 446/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново първоинстанционната присъда е изменена, като деянието на подсъдимия е преквалифицирано в такова по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 НК (опит за даване на подкуп на длъжностно лице). С въззивното съдебно решение в останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска отмяна на въззивното съдебно решение, с което е изменена първоинстанционната присъда и деянието е преквалифицирано в опит, и оправдаване на подсъдимия или намаляване на неговото наказание.</p>	Обявено за решаване.

<p>14.06.2019 г. – н. д. № 526/2019 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Пловдив срещу въззивно решение № 56 от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 611/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 44 от 24.10.2018 г. по н.о.х.д. № 236/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият Ж. Г. С. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр.чл. 304, ал. 1 НК (предлагане и даване на подкуп на полицейски орган – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ при 2 РУ – Стара Загора) и оправдан по така повдигнатото му обвинение.</p> <p>С решение от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 611/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, образувано по въззивен протест на прокурор при Окръжна прокуратура – Стара Загора, оправдателната присъда на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение, с което е потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда, и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	Обявено за решаване.
--	----------------------